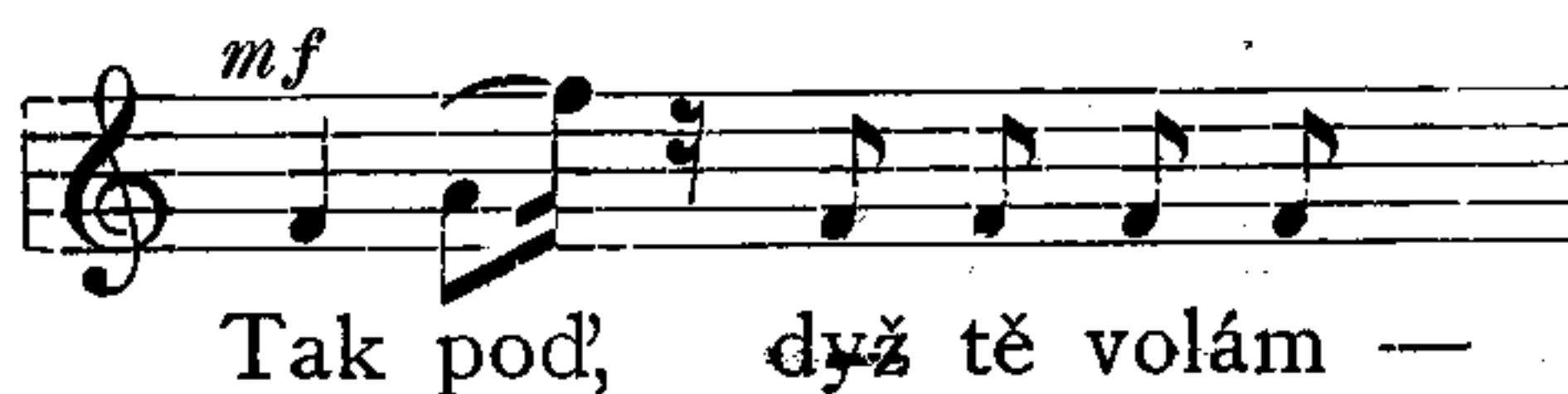

V těchto vytčených dlouhých tónech jdeme již vlastně po stopách zpěvných. Ton svým obsahem vtírá se již nápadně v mysl.

Prosté oslovení bez námahy pronášené napíná již obloukem i nápěv.

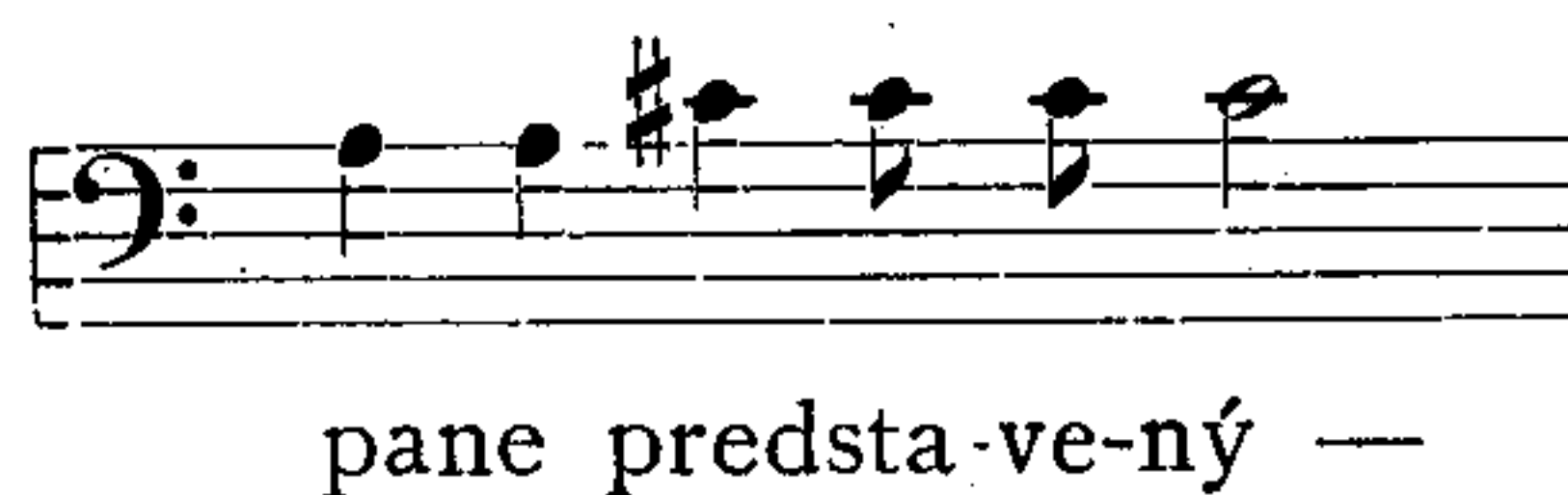
1. Mladík pobízí děvčici:

2. Děcko malé ukazuje:

3. Občan oslovuje:

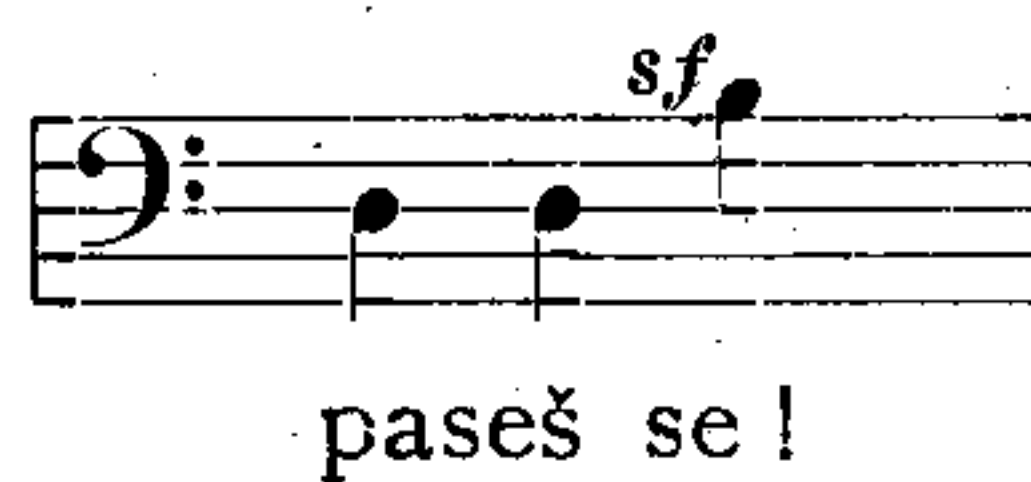

Daleko ostřeji v příkazu zohýbá se nápěvek mluvy.

1. Žena přikazuje děcku:

2. Zdaleka je slyšeti kravaře

3. Kluk křičí:

4. Žena k děcku:

